

A művészetek mellett matematikát is tanulok. Úgy érzem, ez a két tudományág kiegészíti egymást a fejemben. Szeretem rendszerezni a dolgokat. Apró részleteket szeretek megfigyelni és egy nagy egészzé összeilleszteni. Talán édesapámtól örököltem a gyűjtési szenvedélyt, amit nála haszontalannak gondoltam. Ezt a haszontalanságot szeretném feloldani munkáimban, hogy értelmet adjak a haszontalannak tűnő tárgyak halmazának. Mivel minden ilyen tárgyat alaposan szemügyre veszek az apró részletekig, megszeretem ezeket, innentől kezdve felelősséget érzek a sorsuk iránt. Ezért megalkotom számukra az ideális helyet (zacskó), majd egyesítem ezeket (összevarrom), hogy immár egy helyen lehessenek együtt úgy, hogy mások is megcsodálhassák. Amikor ránézek ezekre a függönyökre, kiskorom lakótere jut eszembe, a panellakások. Ezek a tárgyak is kicsit olyanok számomra, mint a panellakásokba bezsúfolt emberek, ami nem feltétlen jelent rosszat, de a tömeges részvétel letagadhatatlan.